A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2004. december 16. *

A C-358/03. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2003. augusztus 19-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: D. Martin és H. Kreppel, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Osztrák Köztársaság** (képviseli: E. Riedl, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: német.

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, N. Colneric (előadó) és J. N. Cunha Rodrigues bírák,

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetében az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri: a Bíróság állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az elsősorban a munkavállalók hátsérülésének kockázatával járó [helyesen: a munkavállalókra nézve kockázattal — főleg hátsérülés kockázatával — járó] kézi tehermozgatásra vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 1990. május 29-i 90/269/EGK tanácsi

irányelv (negyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 156., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 386. o.) 9. cikke alapján fennálló kötelezettségeit, mivel elmulasztotta az irányelv végrehajtásához szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések megalkotását, vagy legalábbis a Bizottsággal nem közölte ezeket a rendelkezéseket.

A jogi háttér és a pert megelőző eljárás

2 Amint az 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a 90/269 irányelv a munkavállalókra nézve kockázattal — főleg hátsérülés kockázatával — járó kézi tehermozgatásra vonatkozó biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeket állapítja meg.

3 Az említett irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamoknak hatályba kellett léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1992. december 31-ig megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatniuk kellett a Bizottságot. A Közösség tagjává 1995. január 1-jén vált Osztrák Köztársaság számára a szóban forgó irányelv átültetésére megszabott határidő a tagállamnak a Közösséghez való csatlakozása napján járt le.

4 Mivel az Osztrák Köztársaság nem tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy megalkotta mindazokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 90/269 irányelvnek megfeleljen, és mivel a Bizottság nem rendelkezett egyéb olyan információval sem, amely arra engedte volna következtetni, hogy e tagállam megtette a szükséges intézkedéseket, a Bizottság elindította a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást.

5 Úgy ítélve meg, hogy az említett irányelvet nem ültették át a Karintia tartomány és községei szolgálatában álló közalkalmazottak védelme vonatkozásában, sem pedig a burgenlandi és a karintiai mező- és erdőgazdasági létesítmények munkavállalói vonatkozásában, a Bizottság — 2002. december 19-én — indokolással ellátott véleményt adott ki, amelyben felszólította az Osztrák Köztársaságot, hogy az értesítéstől számított két hónapon belül tegye meg azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az említett véleménynek.

6 A Bizottság — mivel az osztrák hatóságok által adott válaszokat nem találta kielégítőnek — benyújtotta a jelen keresetet.

A keresetről

7 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a kötelezettségszegés megtörténtét a tagállamban az indokolással ellátott véleményben foglalt határidő lejártakor fennálló helyzet alapján kell megítélni (lásd különösen a C-147/00. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2001. március 15-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-2387. o.] 26. pontját, valamint a C-173/01. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2002. július 4-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6129. o.] 7. pontját).

8 Az osztrák kormány előadja, hogy a 90/269 irányelv átültetésének elmulasztására alapított kifogás nem alapos Burgenland vonatkozásában, a 2000. év folyamán elfogadott, és a Bizottsággal 2000. október 24-én közölt rendelet miatt.

9 Válaszában a Bizottság elismerte ezeket e ténybeli elemeket.

10 Mivel az indokolással ellátott vélemény kiadására 2002. december 19-én került sor, a keresetet Burgenland vonatkozásában el kell utasítani.

11 Habár Karintia tartomány tekintetében az osztrák kormány nem vitatja a neki felrótt kötelezettségszegést, előadja, hogy a 90/269 irányelvnek a mező- és az erdőgazdasági munkavállalókra vonatkozó teljes átültetéséhez szükséges rendelet közzététele a 2003. év végén várható. Ami a tartomány, a községek és a községi egyesülések közalkalmazottai védelmének biztosítását célzó átültető intézkedések szükségességét illeti, a szövetségi állami szervek rendszeresen felhívták Karintia tartomány illetékes hatóságainak figyelmét az adott kérdésben fennálló kötelezettségükre.

12 Ezzel összefüggésben az osztrák kormány hangsúlyozza, hogy az osztrák alkotmányjog tiltja a szövetségi állami szerveknek, hogy valamely tartománya helyett átültető intézkedéseket hozzanak, és csak a Bíróság által kimondott marasztalás alapítaná meg a szövetségi állami szervek hatáskörét arra, hogy az átültetés ügyében eljárjanak.

13 E tekintetben a Bíróság emlékeztet arra, hogy a töretlen ítélkezési gyakorlat szerint egy tagállam nem hivatkozhat kifogásként belső jogrendszere sajátos — beleértve szövetségi jellegéből adódó — rendelkezéseire, gyakorlatára vagy helyzeteire, a valamely irányelv által előírt kötelezettségek és határidők figyelmen kívül hagyásának igazolására (lásd különösen a C-111/00. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 2001. október 11-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-7555. o.] 12. pontját). Noha ténylegesen minden egyes tagállam szabadon, belátása szerint oszthatja meg az államon belül a normatív hatásköröket, az EK 226. cikk értelmében a tagállam mégis egyedül viseli a Közösséggel szemben a közösségi jog alapján fennálló kötelezettségek betartásáért való felelősséget (a C-87/02. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2004. június 10-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5975. o.] 38. pontja).

14 Ennélfogva a Bizottság keresetét Karintia tartomány vonatkozásában alaposnak kell tekinteni.

15 Az előbbi megfontolások alapján egyfelől meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság — mivel nem alkotta meg azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy Karintia tartományban eleget tegyen a 90/269 irányelvnek — nem teljesítette az irányelv alapján fennálló kötelezettségeit, másfelől pedig ezt meghaladóan a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

16 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 3. §-a értelmében részleges pernyertesség esetén a Bíróság elrendelheti a költségeknek a felekközötti megosztását, vagy határozhat úgy,

hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. Mivel a Bíróság a Bizottság keresetének csak részben adott helyt, mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság megállapítja, hogy az Osztrák Köztársaság — mivel nem alkotta meg azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy Karintia tartományban eleget tegyen az elsősorban a munkavállalók hátsérülésének kockázatával járó [helyesen: a munkavállalókra nézve kockázattal — főleg hátsérülés kockázatával — járó] kézi tehermozgatásra vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 1990. május 29-i 90/269/EGK tanácsi irányelvnek (negyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) — nem teljesítette az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.**

3) **Az Európai Közösségek Bizottsága és az Osztrák Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások